

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2563/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славица Крупез, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 371/19 од 22.01.2020. године, у седници од 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 371/19 од 22.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 371/19 од 22.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1. 67/19 од 27.05.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 4/10, у износу од 235.908,36 динара, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке одређено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 371/19 од 22.01.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му накнади имовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 4/2010, чија висина је утврђена Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Чачку од 14.05.2007. године, у износу од 235.908,36 динара са законском затезном каматом од 13.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 25.500 динара.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11.. 87/18). Наиме, побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног касационог суда о обавези тужене на накнаду штете због утврђене повреде права на суђење у разумном року у стечајном поступку, који траје дуже од 10 година, а органи тужене нису предузели наложене мере да се стечајни поступак оконча, па постоји одговорност тужене за накнаду штете у смислу члана 172. ЗОО у вези чл. 31. и 32. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 13.02.2019. године тражена је исплата износа од 235.908,36 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме је право на ревизију искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП. Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда, с обзиром да је главом XXXIII ЗПП прописан поступак у споровима мале вредности и ревизија искључена одредбом члана 479. став 6. , па се не примењује општа одредба по којој је ревизија увек дозвољена у случају да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду, у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић